

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא
דף נ"ז למסקנא

דף נ"ז ע"א

א. שומר אבידה, לרבה דינו כשומר חינם, שאין לו שום הנאה. ולרב יוסף דינו כשומר שכר, שנהנה במה שאינו צריך ליתן צדקה לעני, כי העוסק במצוה פטור מן המצוה. ומודה רבה בבעלי חיים שמאחר שהם מלומדות לצאת, צריכים שמירה יתירה כשומר שכר.

ב. המחזיר את האבידה בשחרית למקום שיראנה בעליה כשהוא נכנס ויוצא, אינו חייב לטפל בה. ואם החזירה בצהרים שאינו נכנס ויוצא מביתו, אם נגנבה או אבדה חייב באחריותה.

ג. הכל צריכים דעת בעלים, כגון גונב וגוזל או אחד מארבעה שומרין שהחזיר, צריך להודיע לבעלים, ואם לא הודיעו חייב המחזיר באחריותם. חוץ מהשבת אבידה שאינה צריכה דעת בעלים, שנאמר 'השב תשיבם', ולפיכך אם החזיר לגינתו וחורבתו המשתמרת פטור (ולרבה גם אם אינה משתמרת).

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ד. הטוען טענת גנב באבידה, לרבה נשבע לשקר ונפטר, ואם באו עדים לאחר מכן שהוא עצמו גנבו, משלם כפל. ולרב יוסף חייב לשלם מיד כדין שומר שכר. ואם טען טענת לסטים מזוין שמסתתר מבני אדם נשבע ונפטר. ואם באו עדים שהוא עצמו גנבו, דינו כטוען טענת גנב ומשלם כפל.

דף נ"ז ע"ב

א. השואל חייב בשבורה ומתה, שנאמר 'ונשבר או מת', וחייב על גניבה ואבידה, בקל וחומר משומר שכר, שפטור משבורה ומתה וחייב בגניבה ואבידה.

ב. השוכר פרה מחבירו ונגנבה, לסובר שדינו כשומר שכר, הרי הוא נשבע ונפטר. ואם אמר השוכר הריני משלם ואיני נשבע, ואחר כך נמצא הגנב, משלם תשלומי כפל לשוכר. ולסובר דינו כשומר שכר חייב לשלם על גניבה ואין יכול לפטור עצמו בשבועה. ואם טוען טענת לסטים מזוין, נשבע ונפטר. ואם רצה השוכר לשלם, ונמצא הגנב המזוין, י"א שדינו כגנב ומשלם כפל לשוכר. וי"א שדינו כגזולן ואינו משלם כפל, אבל אם נמצא שהיה גנב שאינו מזוין, משלם תשלומי כפל לשוכר.

לומד יקרי!

לומד יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com אכן לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. ניתן להפיץ את הגליון בשלימותו וכצורתו וללא תמורה.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il